

ANY VI

NÚM. 231

BARCELONA 27 JANER 1893

SETMANARI CATALA
10 CENTIMS lo número

GALERIA ARTÍSTICA

Adelina y Elena Tani

PRIMERAS ARTISTAS DE LA COMPANÍA TANI DEL TEATRO
CIRCO BARCELONÉS

CRÓNICA DE LA SETMANA

NADA menos que quinze toros argentins corrian per las planurias del Prat á principis de la setmana. Y després de reventar una tartana, mitj esbotzar alguns pròxims y atiparse de franch en alguns camps sense pagar *lo cubert*, varen ser atacats per la benemèrita, quedantne tres sobre 'l camp; los quins al anar á recullirlos havian efectuat lo misteri de la resurrecció en cos y

ànima.

Pero ¿que no tenen amo aquestas bèstias?

Sembla impossible que pogués escaparse casi la meytat del cargament... Ab un xich mes fuig hasta 'l barco.

*
**

Los estudiants á tall de *Católichs y Hugonots* s'han dividit en dos bandos, demanant los uns y protestant los altres de que lo govern no permeti la apertura de la iglesia evangélica á Madrid.

Molt gratuítas 'ns semblan tant la una cosa com l'altra; si algú vol obrir la capella y la lley del Estat ho autorisa, s'ha de permetre; y tot lo demás son romansos.

Es tenir molt poca confiança en la serietat del govern.

*
**

L'altre día los simpáticos socis de la *Colla del Arrós* varen donar un tiberi en La Alhambra als companys expulsats del Municipi.

Si haguessin merescut un vot de gracias de lo vehinat de Barcelona pot ser los haurian coronat.

Lo cafeté dirá: Deu los hi conservi l'afició.

*
**

Lo teatro Catalunya (*Eldorado*) es lo teatro dels xibarris.

Lo diumenge á la tarde ab motiu de pretendre sortir al carrer dos espectadors que no debian estar conformes ab la disposició arbitraria de totas las empresas de no voler donar salidas en l'últim entreacte, va haverhi un escándol dels que n'entran poch en lliura. Va barrejarshi la policia, y empleant lo contundent argument de las empentas (quan no hi cau alguna pinya) varen obligar als dos espectadors á que anessin á veure l'últim acte á la Plassa de Catalunya.

S'ha queixat tantas vegadas la prempsa d'aquesta classe d'abusos, que sobre aquest no volém ni ferhi comentaris, sino dir que de vegadas quan no 's'posa ordre en las cosas, aquest s'hi posa tot sol.

*
**

Després dirán que 'l nostre Ajuntament no es económich, y surtirá *La Lliga de Catalunya* ab fullas

suetas tan impropies com injustas; sino allá va lo que segueix:

Un cop arreglat l'edifici hont s'han instalat los jutjats, sembla que lo nostre Ajuntament s'ha negat á facilitar lo gas necessari, per lo que desde las cinch de la tarde *la justicia está á las foscas*.

Veyent segurament que la justicia es cosa que demana *molta llum*, varen enviar per l'arcaldia un parell de quinqués y una mica de petroli que ab dugas nits va ser consumit, y altra vegada la justicia torna á estar á las foscas.

No val á dirho.

*
**

Ha mort lo gran poeta D. Joseph Zorrilla. Aquest sí que era poeta sense controversia; aixó es una gloria nacional; una reputació literaria quals fonaments son: inspiradíssimas é immortals obras dramáticas, soberbis poemas, fascinadoras llegendas, la mar d'idilis, églogas y tot lo repertori de las nou germanas conegudas. La *claque* d'aquest geni era l'humanitat entera y la seva mort ha causat una tristesa nacional.

Deixém comentaris pera lo pròxim número que tot íntegro lo dedicarém al castellá que tant estimava á Catalunya, tant, com correspost era per ella.

Per avuy, prou.

CLARA SOL.

Vora 'l mar

(IDILI)

QUÉ búscas, nineta hermosa,
ab neguit y grossa pena,
regirant tota l'arena
d'aquesta costa espumosa?

¿Per qué passas tanta estona
caminant amunt y avall
tocant l'aygua com cristall
que mansament porta l'ona?

¿Buscas pot ser l'aymador
que lliscant sobre las onas
ne fugí á terras més bonas
emportantse 'n lo teu cor?

¿Buscas algun goig perdut
que lo cor teu va plorant,
donante una pena gran,
puig may res més n'has sabut?

¿Buscas pot ser la frescor
d'aquesta brisa marina
que passa lleugera y fina
destrenant los cabells d'or?

Contéstam, per *Belcebú*;
no 't mostris tan resoluta
ni á lo que 't dich sigas muda,
que jo penso més que tú.

—Noy, ja massa m'amohinas
y 'l meu mal no vol soroll;
¿que no veus que vaig pel *Moll*
buscant musclos y petxinas?

M. GARDÓ FERRER.

QUI POGUÉS SER SULTÁN!

Atots los que 's desfán en impropèris contra 'ls nostres governs y lo molt que costan á la nació, 'ls encarrego que 's fixin, si volen calmar-se, en la borratxera de quartos que costa á Turquia lo mantenir al sultán y á tota la seva *farám*. Y perque m' entenguin millor 'ls hi comptaré per pessetas.

Lo sultán gasta anyalment per mobiliari, inclosos los llums de cuyna y banch dels cantis, quaranta milions d' *andolas*.

Altra cantitat igual inverteix en vestits, joyas y cosmètics pel seu batalló de donas.

Per satisfer diferents capritxos: trenta millons.

7 millons per vestir-se. ¡Y pensar que jo m' haig de contentar ab un traje de 6 duros, del Aguila, y encare gracias!

Per regalos: trenta cinch millons.

¡De bona gana li fora amich!

Vajilla d' or y plata, comptant hi la gibrelleta: dos milions.

Per carruatjes: tres millons; y finalment per la cuyna inverteix trenta millons... y encare li sembla poch.

Aixó sí, m' han assegurat que no ha menjat may en fondas de sisos.

Un dels seus plats favorits son los cervells de mosquit en salsa. 100 eunuchs, cada día, quan han acabat la missió de vigilarli las donas, s' en van als jardins del seu palau á cassar aqueixas bestiolas.

Es curiós veurels á tots cent, pegant brincos y manotadas pera cassar los mosquits. ¡Oh! y qu' es una

feyna perillosa; puig moltes vegadas, l' eunuch qu' está distret en lloch de cassar un mosquit cassa una morma del seu vehí.

Lo sultán entre grans y petits, homes y donas, te cinchcents y pico de criats. Los uns li refilan los mos-tatxos, altres li gratan l' esquena quan s' hi sent picoreta, altres escupan quan ell fuma y altres li desfán las cal-sas quan vol fer sas feynas, etc., etc.

Per ell un dels actes mes importants es lo que passa en lo número cent. ¡Ay! del que s' atrevís en aquest moment á interromprel, sería al instant enforcat. Alguns súbdits diuen qu' ho fá perque llegeix lo diari; pero jo sè de bona tinta que 'l gran tuno escriu á las xicotas que tè fora de casa.

¡Y aixó que tè tantas donas al seu palau!

Tè la Bache-Kadine ó Vaca-Kadine qu' es la prime-ra dona que li va fer pessigollas al cor.

Tè ademés la segona, tercera, y quarta Kadine.

La Bache-Ykbal, ó primera favorita, que 'l te ullprés. Las Ghüienzdes, etc.; etc.

Y ell tot sol es l' amo del galliner.

Sembla estrany que en altres paisos existeixin homes ab tant pit. Aquí la major part de casats dariam la dona per la meitat del que 'ns costa.

A n' aquí 'ns queixém quan algun concejal s' apodera ab dissimulo, de lo que no li pertoca; pero allí, 'l sultán quan necessita rals no para en barras, neteja sense demanar permís las caixas dels seus súbdits.

Y no obstant los turchs, solen exclamar.

¡Padichahum tchok yacha! —qu' encare que vulga dir: «¡Visca lo sultán!» jo ho traduheixo d'aquest modo:

¡¡Visca la barra!!

UN REPORTER.

LO TEU NOY

A EN PEPET DEL CARRIL

M' ha sorprés en gran manera la propaganda que has fet del teu fill; *al fin y al cabo* es un noy com los demés. Que tú un goig molt gran tinguessis al naixer ell, se compren, aixó passa á tots los pares y la vritat, ja es molt veli. Pero, sortir ab la *pata de gallo* de que 'l fill teu coneix, calcula, enrahona, es molt sabi y té talent, vaja, á mi no me la pegas; vull dirte, noy, que no 't crech, ¡sols faltava que diguessis que fa versos molt ben fets! Qué 'l trobis *mono*, conforme;

que te l' estimis, molt be; que no vol biberons, *pásase*; que plora sovint, ho crech, pro, ensalsarlo d' aquest modo no hi passo, no hi passo, Pep, que á ser vritat, algun día sent tan *viu*, podria ser se 'n anés ab las flamencas á sopá al *Eden Concert*. La vritat es que ab la excusa de l' encárrech que 't van fer (segons dius tú) los seus avis, vas alabar-lo. Be, be, per mi aixó tot son romansos, tú ets capás d' aixó y molt mes; sols falta que 'l nom li donguis de *el niño sabio*, y després l' ensenyis per quinze céntims

en algun barraconet.

Mes, parlant un xich en sério, ara jo pregunto ¿y què?... lo *bordegás*... (y dispénsam si li dono un nom tan lleig,) se fará gran, será un home y com del pare es deber... (y tú ets son pare, á lo menos si no 'm consta, ho tinch entés) d' inclinarlo quan siga hora y mana la ley de Deu, se m' acut una pregunta y es: ¿á veure aquest fill teu á qué pensas dedicarlo?... ¿qué será?... ¿qué podrá ser?

J. ASMARATS.

EPITAFIS

Aquí jau un pobret home, mestre d' un poble d' Espanya, que va morir... un xich tip... mes ben dit, molt tip de gana.

Aquí descansa una dona que en aquest mon fou tan fèra que durant la seva vida va matar catorze gendres.

R. BALCELLS BELLVÉ.

OBRAS PÚBLICAS

Carrascó

—Jo aquest palacio no 'l puch dur mes, m' acaba las forsas y 'ls quartos.

—Aguanta un xich mes dona; no 'm fassis aquesta partida aia.

¡JA HI SOMI!

—Pagans lo sopar y..... demana; no 't quedis curt.

Panamás

RA que s' acaba i quell tan escandalós de Panamá, poden triarne d' altres, grans y petits, de totes midas.

Y no á Fransa, precisament: á tot arréu.

Sempre n' hi ha hagut y n' hi haurá.

Aquí á Espanya hi ha cada panamá que... ¡no ho preguntin!

(Bè massa que deuen saberho).

A lo millor, qualsevol *administrador panamero* 'ns obra en canal, com als tocinos.

Hi ha cada *oficina* que serveix d' *escorxador*...

(Alto; ¿o fos cas que á mí també 'm *canalisessin*).

**

L' *istme* de la Formalitat es molt fàcil de rompre en aquest y en l' altre Continent.

Mentres lo terreno contingut en l' *istme* que s' ha de reventar fassi „drinch,, á cada cop de picot, qualsevol home d' enginy, sense ser enginyer, deixarà en plá terreno la qüestió més punxaguda.

¡Res de dinamita pera canalisar *istmes* de concien-
cias!... Cops de *tascons*, y enllá.

Lo *tascó* sempre ha sigut la eyna més *barrinadora* de quantas s' usen en la *explotació* de certs negocis.

Hi han empreses *financieras*, dich, *panameras*, aquí á Espanya, que han obert més *istmes* d' influencias, que jo llibres; y han canalisat més per sota má, que la Catalana del Gas per sota terra.

Jo 'm fixo en la pila de *Cornelis Hertzs* que 's troban cada día, si han de creure als diaris, y á las personas que n' están enteradas.

De *Monte-Píos Panamá*, que no tenen rés de *píos*, ni venen del *monte*, l' *Indicador* general n' está plé.

De *Associacions* (á lo Panamá) *benéficas*, se 'n troban tot un engle en la llista d' insolvents de la *Caritat*, que no fan rés de *bene* y s' ho *ficán* tot á la butxaca.

**

¿Y com ho farían aquets *Artons* del capital, aquí y á tot arréu, si no 'ls deixessin *panamisar*?

La mateixa paraula ho diu: *Pan-a-má*.

Luego, al que se li posi á disposició un panamá qualsevol, se li posa 'i pá á las mans sense adonarsen.

Tonto fora qui no l' arreplegués.

Es per lo mateix que fa vigilar molt un *istme* comercial ó industrial per' obrir.

Es per lo mateix que surten tants *enginys*, quan de fer un canal se tracta.

Es per aixó mateix que 'l tenir lo pá á las mans fa fer tantas *panamadas* que no son vistas.

**

A mí no m' ha sorprés pas gens aquesta tan remenada qüestió del canal de Panamá.

Ni mica; no, senyors... ¿Per qué? porque no es cap cosa nova, es una costum, una conseqüencia molt lògica.

Desenganyarse.

Allí ahont hi hagi *Lesseps*, ha d' haverhi *Cottus* y *Sans le Roys*...

¡Per forsa!

Pró, ¿que té que veure?

No 'm faria pas rés de ser no més al puesto de 'n *Fontane*; ja veuen qué 'ls arribo á dir.

No hem pas de ser escrupulosos; no som pas criaturas

Créguinme que desitjaría la sort d' alguns d' ells á més de quatre que tenen la paciència de llegirme, y de segur qu' encare m' ho agrahirían.

Vés si volen cambiar... ¿oy, que sí?

Com que á n' ells no 'ls farán rés...

Com que lo que han fet es cosa molt *corrent*...

**

Resumint:

En assumptos *panameros*, detesto als *Andrieux*, als *Hertzs*, y als *Artons*; pero als *Fontanes* los envejo.

Y fora *embuts*.

¡Que tants *Panamás* y que tants *romansos*!!

J. BARBANY.

SEGUIDILLAS

M' agradan las morenas;
també las rossas.

M' agradan molt las primas,
y molt las grossas.

Totas m' agradan;
lo mateix si son turcas
que cristianas.

M' agradan de las donas
pits y caderas;
los davants, tan m' agradan
com los raderas.

Sols no m' agrada
de las donas, la llengua,
per lo xarrayras.

LLUIS SALVADOR.

REFRANS ADOBATS

Mes aviat se trova un mentider... que dos.

Donde las dan... no m' hi acosto.

Músich pagat... escursa 'is balls.

A grans mals... grans gastos.

Quien hace un cesto... es ciseller.

Antes que te cases... mira de no tenir sogra.

Quien espera... no va depressa.

Quien bien te quiere... no abonará que 't casis.

JOSEPH PUJADAS TRUCH.

FOTOGRAFIAS INTERESANTES

CATÁLOGO: 50 céntimos

en sellos de correo

The Publishing Office—AMSTERDAM.

LA IMPOTENCIA D' UN CÈSSAR

APÓLECH

EN una tétrica celda
de Yust, orónech monastir,
sentat en una poltrona,
tenint als peus un coixi,
enfront un Cristo de fusta
y un gros rosari entre 'ls dits,
fá petar una bacayna
l' emperador Carles quint.
No desvetllan lo seu somni
lo recort de passats crims,
ni la sombra de Padilla,
ni los udols del seu fill,
lo prudent Felip segon,
que invocant á Jesucrist
ne fá altars de las fogueras
y dels sacerdots, butxins.
Per un górich finestral
que dóna á l' ample jardí,
com *Don Pedro por su calle*
entra un bullanguer mosquit.
Tan bon punt com veu al Cèssar,

del perill fent cas omis,
s' hi atansa tot desseguida
avisantlo ab son *xim-xim*.
Mes com qui es sort de conciencia
també es sort á tot avis,
al anunci del insecte
còntesta ab ronchs lo capdill.
De sobte, sens miraments,
son fitbló plé de veri
en lo nas del héroe clava
de sanch humana ab desitj.
Lo vencedor de Pavia
obra 'ls ulls tot desseguit;
se posa má á la *tarota*
y llensa de rabia un crit.
Vol agafar al sacrilech
que á lo dret diví escarnint
á una persona *inviolable*
de tal manera ha ferit.
Pero l' insecte te alas,
alas per poguer fugir,
y Carles... dolor reumátich

que 'l té postrat y rendit.
Veyent son esfors inutil
sanglotant esclama aixís:
—¿De qué m' heu servit, proesas?
Gloria, ¿de qué me has servit?
¿qué val que Cèssar me diguin
y 'l mon s' espanti de mí?
¿Que val tanta sanch vessada,
tants horrors y tants fatichs,
si avuy impotent me trobo
per lluytar contra un mosquit?
Poderosos de la terra
que 'ls drets del poble escarniu,
y plens d' orgull y superbia
menyspreyeu als sers petits!
Si per causas algun día
aquest Apolech llegiu,
gardeulo be en la memoria
pel que puga succehir.

JOSEPH M.ª CODOLSA.

PERE TORRENS

*Drama en tres actes y en prosa d' AUTOR DESCONEGUT
pero qual verdader nom va de boca en boca.*

BAIX l' anterior titol va estrenarse lo dimars passat
en lo Teatro Romea un drama que lográ la con-
troversia entre los nombrosos assistents que ab
tanta assiduitat concurreixen al tipich teatro del Car-
rer del Hospital.

L' argument de la obra es tan senzill y la trama tan
sóbria que á no ser las repeticións de sentit en las frases
del diálech, resultaria un drama de curtíssimas dimen-
sions.

Novedat tampoch n' ofereix la última producció del
autor desconegut ja que *Pedro el Negro* y altres dramas
del antich y modern repertori 'ns ofereixen exemples
de *criminales* que han singit idiotisme ó boijeria pera
que quedés impune la seva *premeditada* venjansa.

Hem de confessar á pesar de lo manifestat, que la
semblansa no es tampoch *fotografica*, diguemho aixís,
pus en aquellas está palpitant l' interés de la obra per
l' engany del públich, y á n' en *Pere Torrens* desapareix
desde la primera escena en que 'l públich s' en
adona que lo boig no es tal boig ni Cristó que lo fundó,
sino que fa la comedia; y hasta l' actor no travalla
ab lo desprendiment necessari per la mateixa causa.

La víctima de 'n Pere Torrens també te la contra,
per l' autor, de ser un tipo simpátich, pus á fora d'
haverse *enjiponat* cinch ó sis anys la dona del boig de
conveniencia, per lo demás es un home de totas pren-
das que sembla que no siga capás de fer mal á ningú.
Aixís es que si lo públich hagués de declarar per lo
final de la comedia lo que es en Torrens se en faria
deu pedretas.

L' efecte de tornar á dir bestiesas després de satisfer
'n Pere la seva venjansa tampoch fa lo cop qu' hauria

fet, si en lloch de ser en familia sigués al davant d' es
trans y autoritats disposadas á acusarlo, pus allavor
la emoció del públich tindria lloch per por de lo qu
pogué succehirli si li arrivavan á veurer las cartas
pero com que sab que los de casa cap mal li han d'
fer, també s' ho mira ab indiferencia.

Las repeticions de conceptes, en particular en lo
diálechs dels joves enamorats, arriba á ser empalagos
y guanyaria molt la obra si s' hi clavés algun cop d'
xarrach.

Sembla impossible que ab los descuyts senyalats
pera no dir defectes, pus en questió d' apreciacions, n'
hi existeixen, sembla impossible repetim que pugu
agradar 'n *Pere Torrens*... Donchs, agrada; y agrad
perque está admirablement escrit y perque los carac-
ters després d' admetrels com l' autor nos los vol do-
nar, están descrits del modo que l' autor ho sab fer
de lo que 'ns n' ha dat ja anterios mostrás.

'N Pere Torrens parla y obra com deuría parlar
obrar un boig en la vida real, y las escenas d' amo-
dels dos joves semblan tretas d' un idili alemán.

Lo guarda bosch es una *caricatura* ben trobada qu
hi senta be dintre 'l circol dramátich.

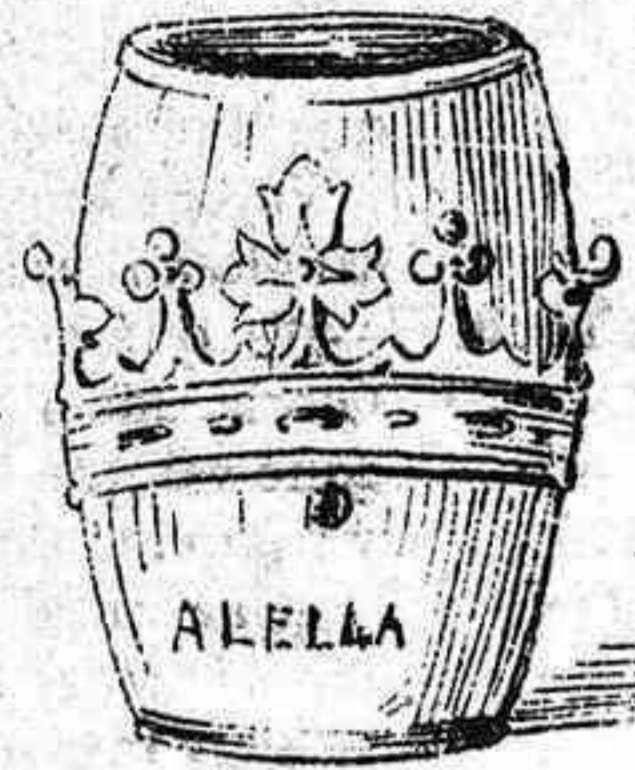
En resumen, 'n *Pere Torrens* está concebut d' un
manera independent, fugint d' halagar los sentiment
del auditori, y be podria dir son autor alló de Espron-
ceda: *Allá van versos donde va mi gusto*, perque no te-
nim pas cap dupte, dat lo caracter del poeta, qué v
veurer abans que nosaltres lo que li senyalém y qu
perjudica notablement l' éxit de sa última producció

Lo desempenyo va ser inmillorable; la Sra. Parreñ
estigué justa en la part á n' ella confiada, lo Sr. Bona-
plata va fer derrotxes de bona dicció y naturalisme fil-
de son talent, y los demás actors los secundaren ab l'
maestria probervial d' aquesta escelent companyia qu
ha de ser molt dolent lo barco que no 'l duga á bo-
salvament.

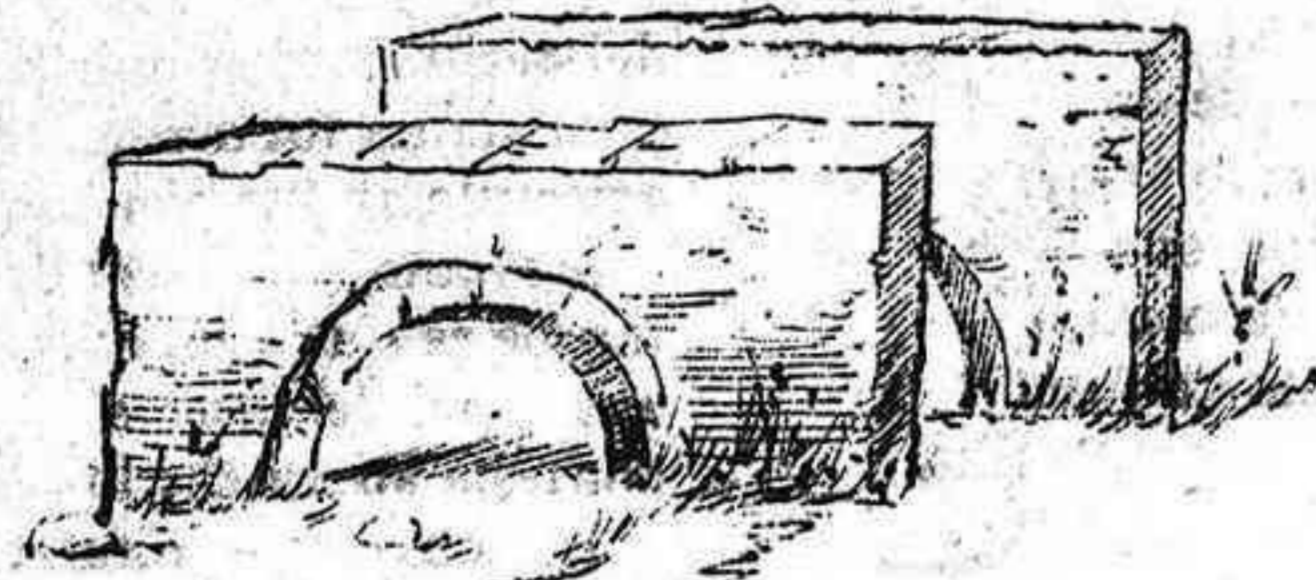
L' autor y actors foren cridats en escena al final d'
tots los actes y després del últim digué lo Sr. Bonaplata
que la obra era d' un autor qual nom no recordém.

PEPET DEL HORT

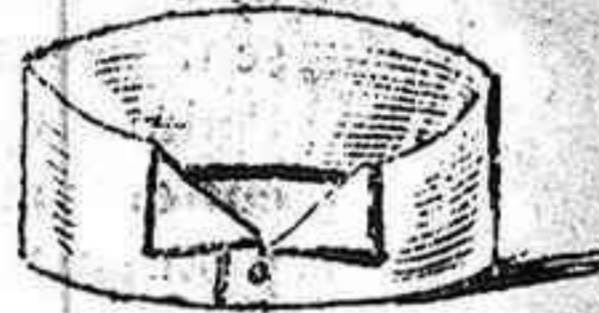
EXEMPLARS MES RAROS

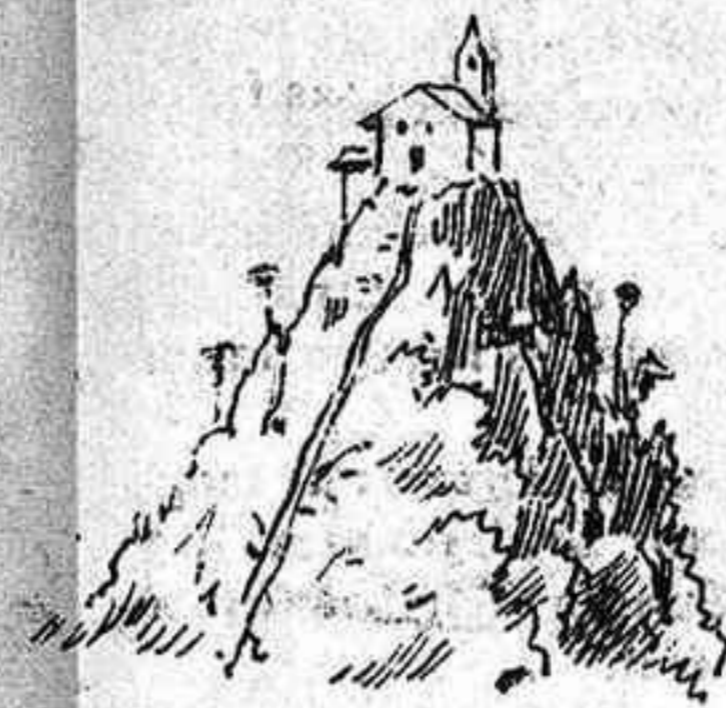
Lo marqués de...

Pons

Coll

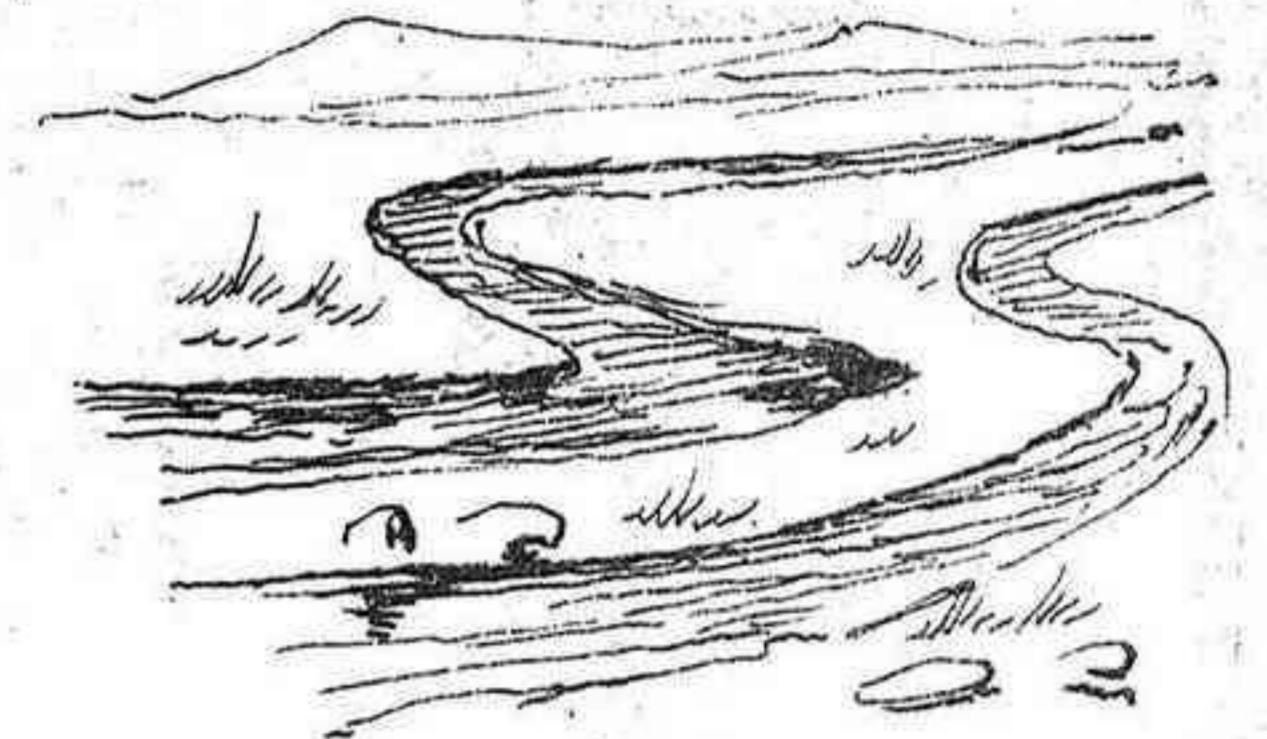
Casa-de-munt

Sal-i-sachs

Bertran

Rius

Sabater

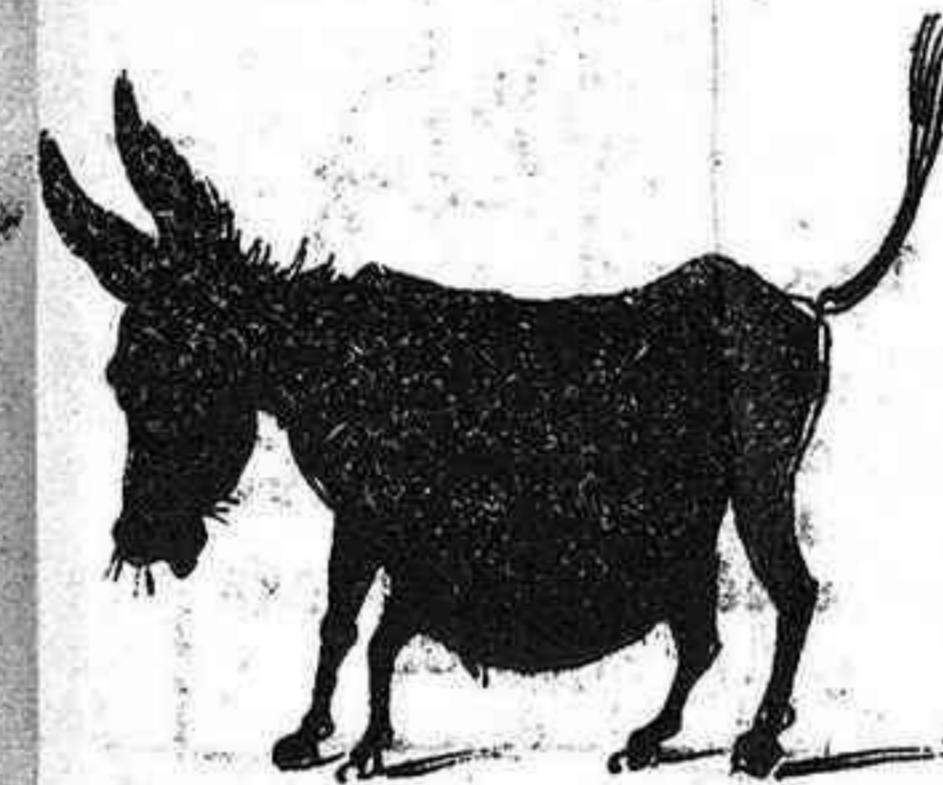
Fita

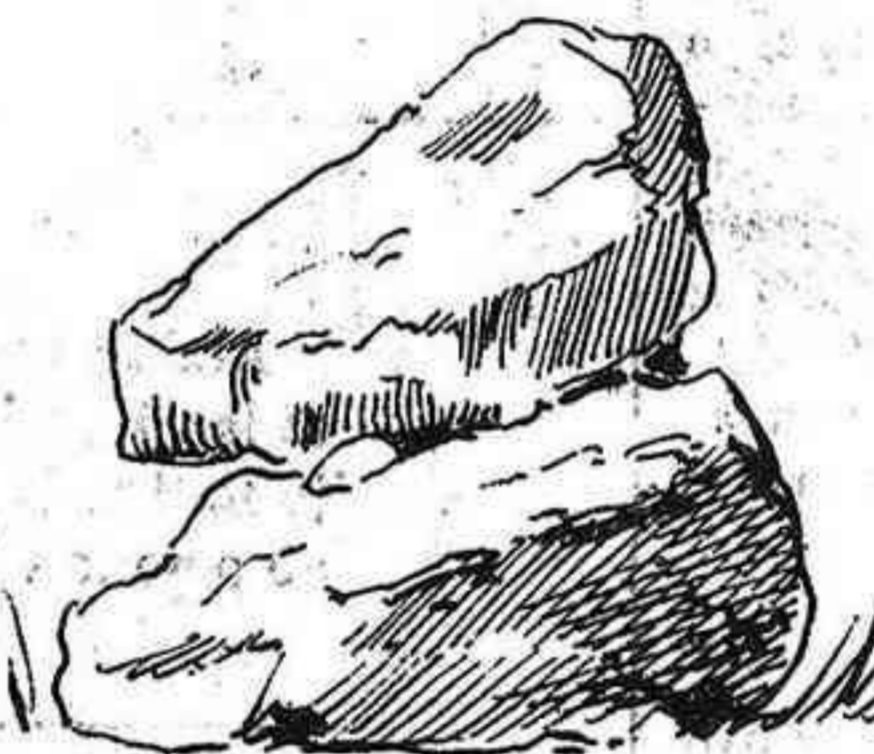
Mon-fredi

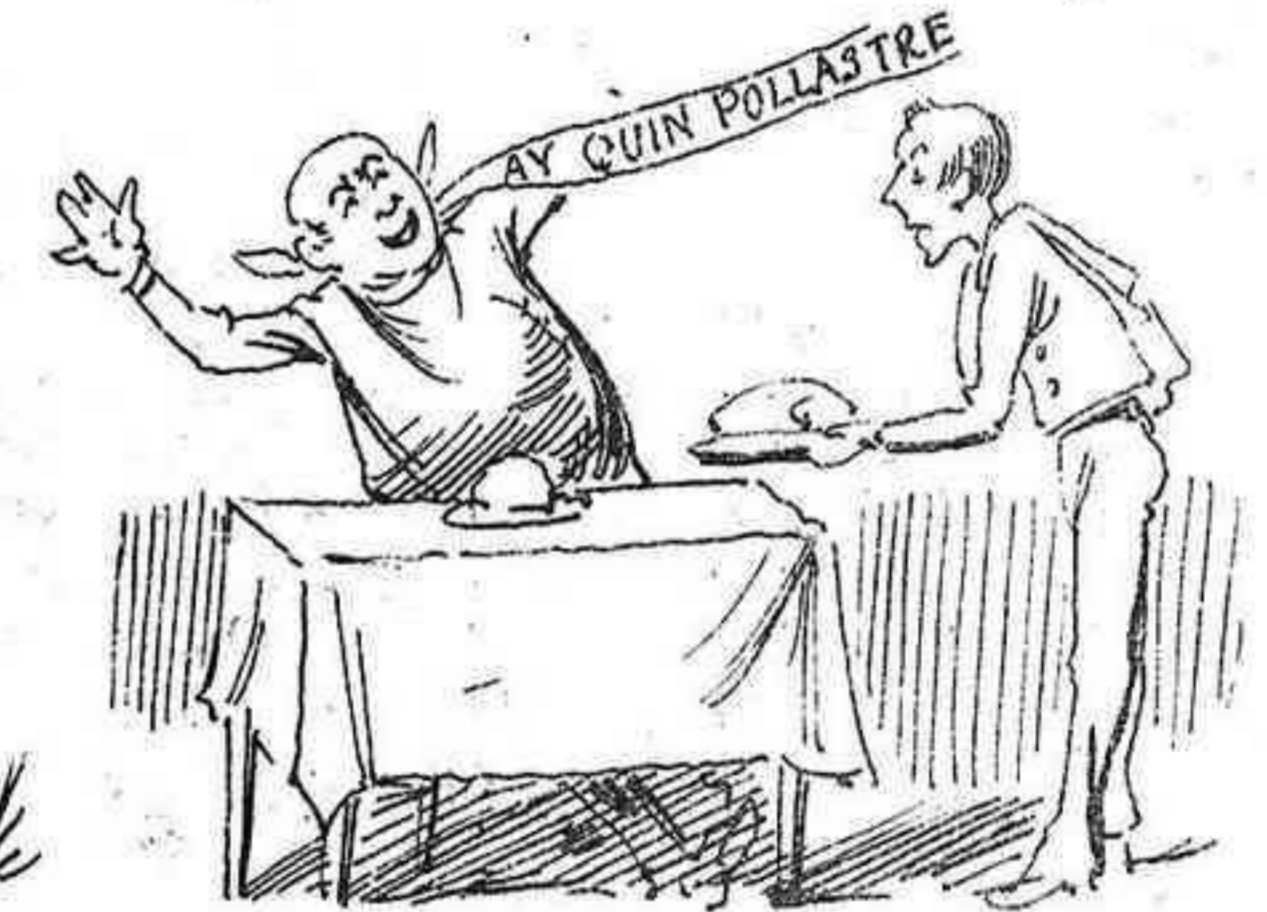
Schwartz

Ru-fart (i)

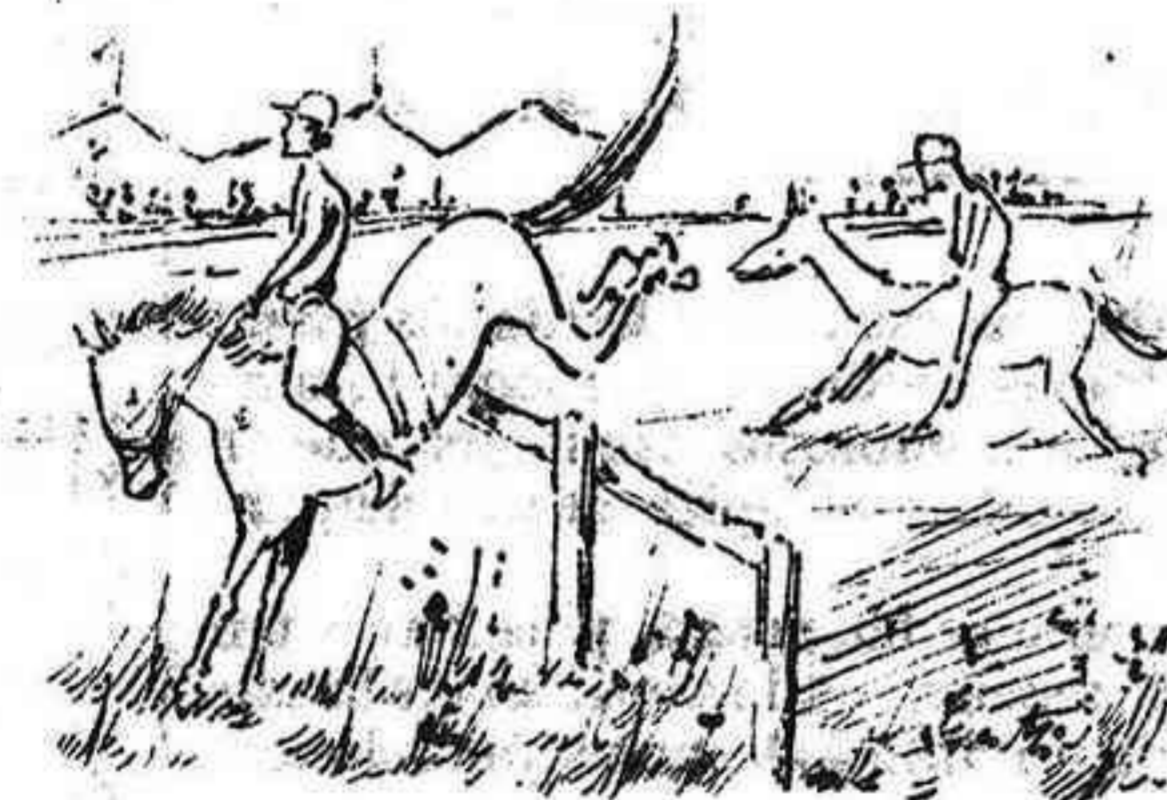
Roca y Roca

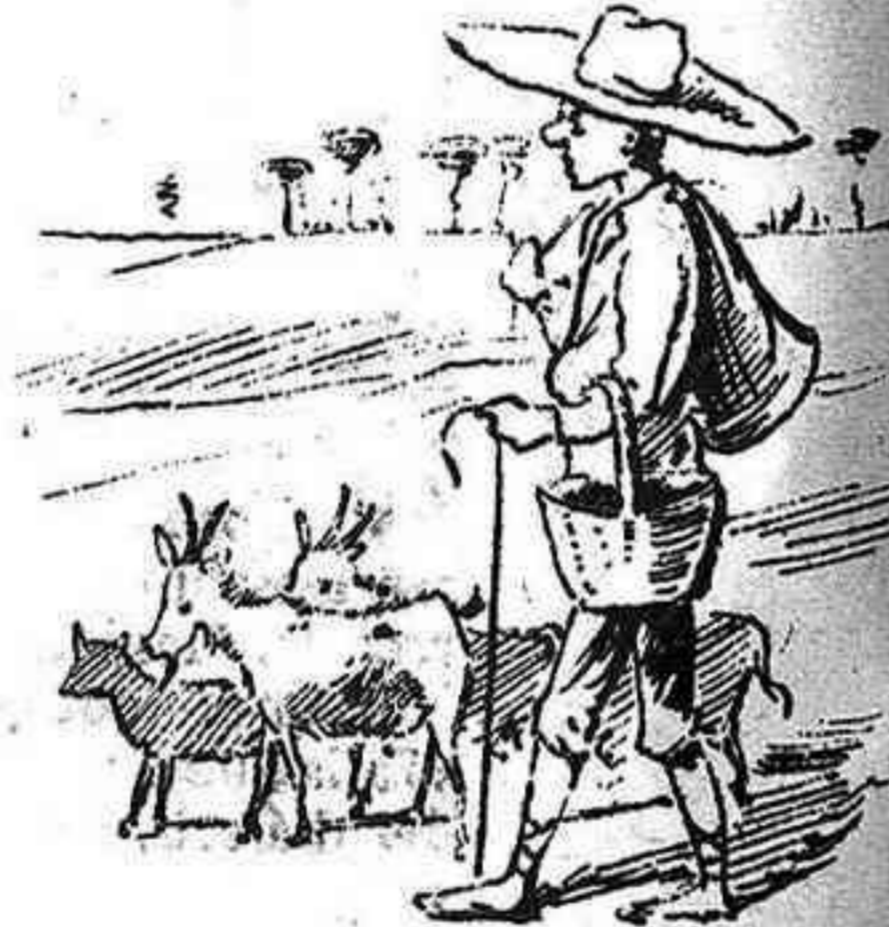
Bon-ay

Nebot

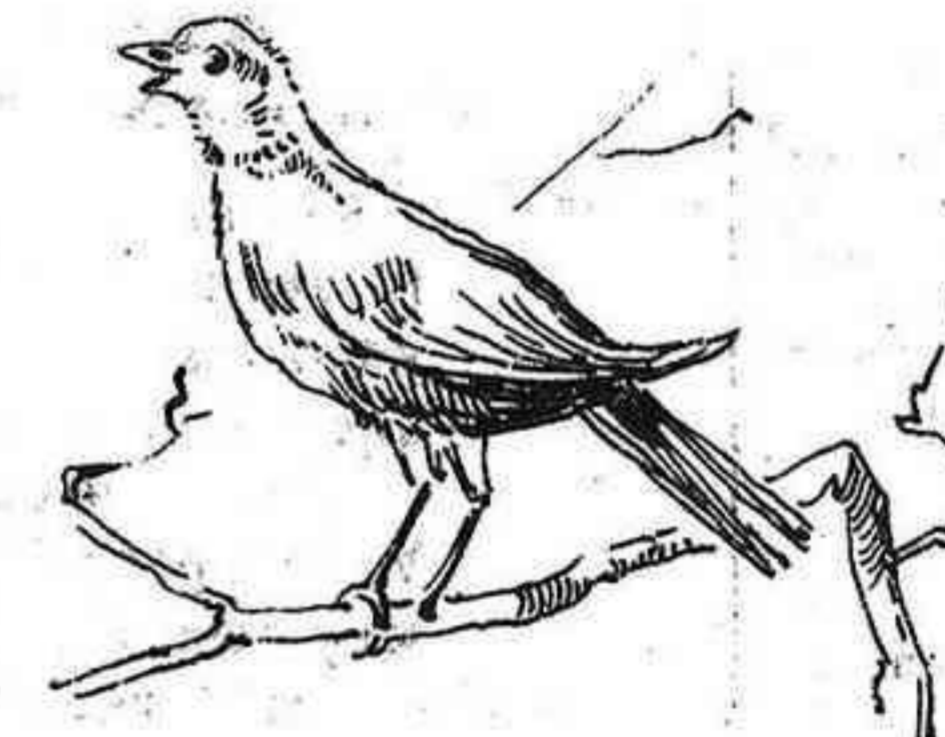
Carreras

Robert

Tremoleda

Passarell

Cuchillo

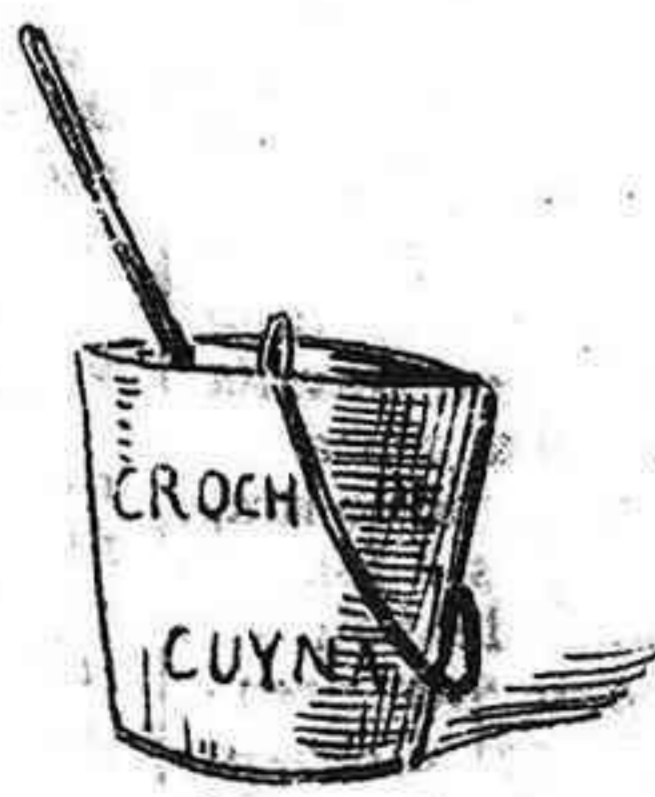

Cortada

Carraçca

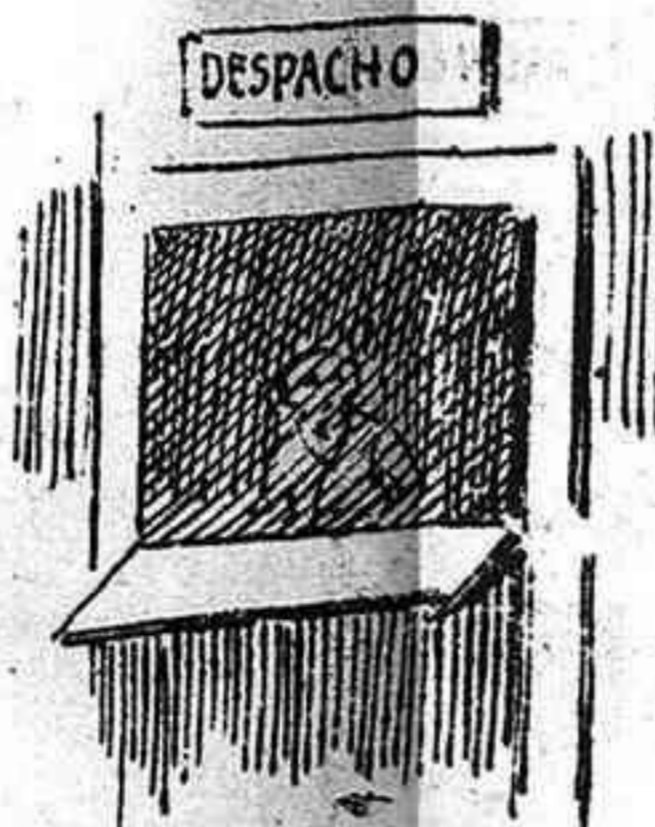
Anton-és

Gualdo

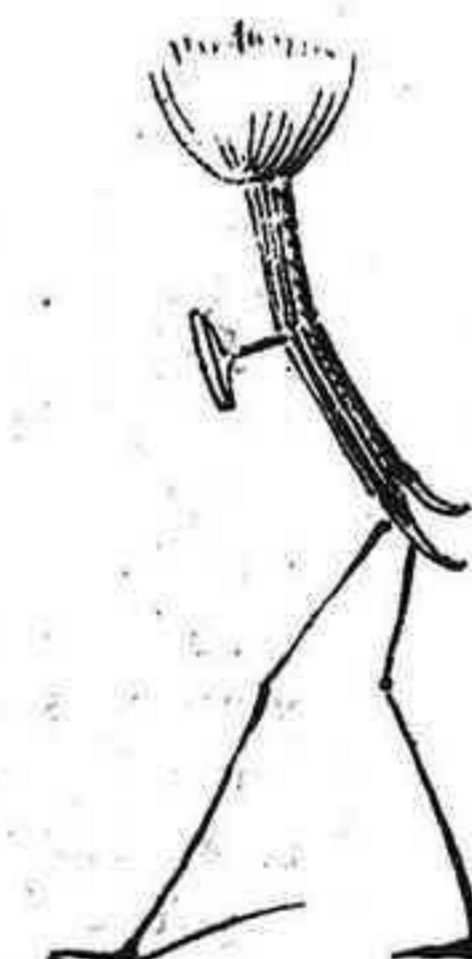
Bo-fill

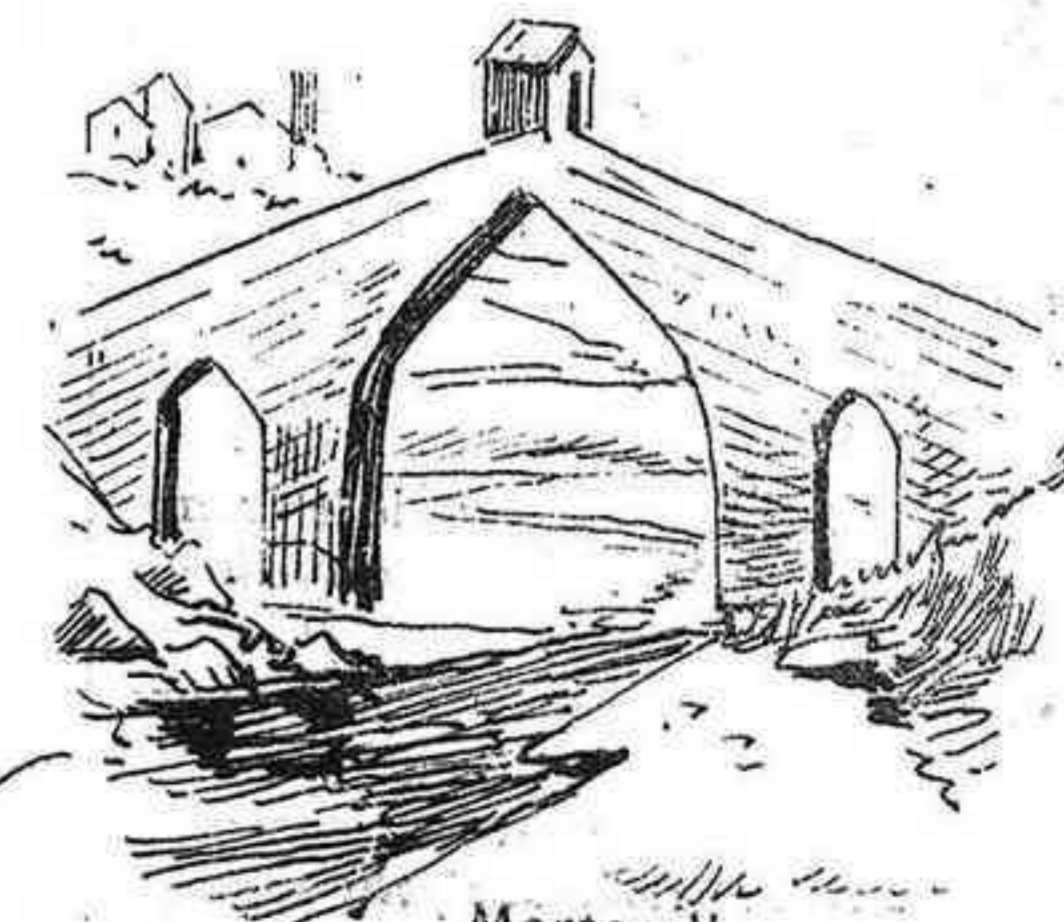
Despaitx

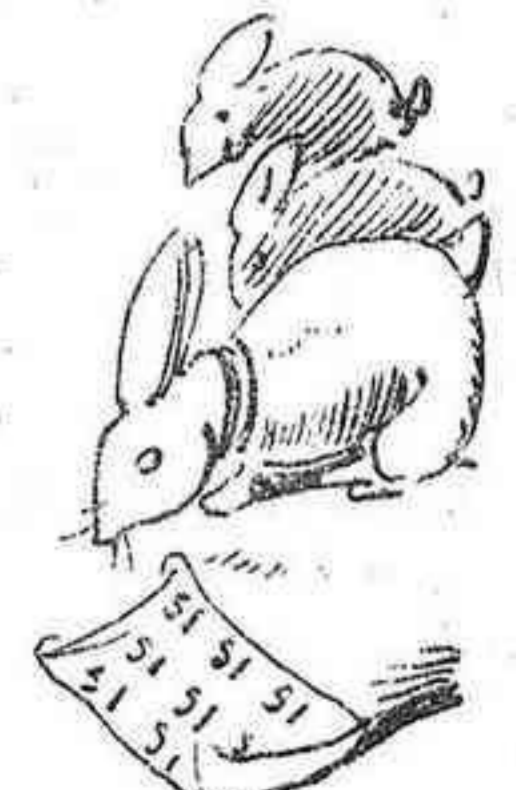
Massó

Gas-só

Martorell

Lo requeté de la casa

(1) Hi deu faltar una lletra.

PRINCIPAL

Verdaders pléns obtingué la empresa en las últimas funcions donadas per la companyia infantil, haventhi lograt en las mateixas, molts y calurosos aplausos los tant incipients com ja notables artistas.

Pèr ara sembla que estarà tancat á intèrvals ja que per lo que resta de mes y tot lo pròxim se té en contracta una varietat de espectacles, compostos de concert per los jermans Estradé, companyia *Judic* ab lo mes granat de son repertori, concerts per la Societat catalana y ademés grans balls de màscaras per distingidas societats.

Sabém que l' abono obert per las funcions de la companyia *Judic* y la Societat de concerts es tant brillant com numerós, noticia que 'ns plau del tot.

CIRCO BARCELONÉS

Havent arribat ja la companyia de opereta, fábulas y ball nomenada Tani, se creu que de demá á dissapte inaugurarà sas funcions, debutant ab la nova obra de Lecoq, titulada *Le camargo*.

Hem llegit la llista de lo personal y repertori que porta y hem de confessar que 'ns ha deixat patitiosos per lo numerós y notable, esperant ab verdader deliri lo curs de las representacions puig se 'ns ha ponderat á tanta altura las qualitats artísticas de la companyia, que es de creure no 's tindrà gens de fret en aquest teatro mentres actuin las barbianas Tani.

Sabem que es esperada ab verdader deliri per los aficionats á aquest género, que ja es sabut es de los que impera entre nosaltres.

ROMEA

De 'n *Pere Torrens* ne fa revista apart nostre company de redacció *Pepet del Hort*.

La comedia en un acte *Lo que son los marits* del nostre amic D. *Salustí Ferrer* agradá á la concurrencia que cridá en escena al autor y actors al finalisar la representació.

Lo mestre de violi estrenát lo dimars, resultá un toro de pocas lliuras.

La mosca al nás y *Moneda corrent* son las dos pessas que en la actualitat ha posat en estudi l' Empresa.

Lo benefici del Sr. *Marti* resultá regular y *Cor de roure* mereixé los aplausos de la concurrencia.

Pera dilluns pròxim s' anuncia 'l del Sr. *Santolaria* ab *Hydro Mel* y *La mosca al nás*. Ne parlarém.

TÍVOLI

A pesar dels campanelluts elogis de bona part de la premsa, *La mar!* ha desaparecut casi per encant dels cartells de aquest teatro.

¡Quins profetas los que pronosticaren grans pléns en porta!

Pera dissapte anuncia lo seu benefici lo director de la companyia Sr. *Puig*, ressucitant lo *Robinson petit* ademés del estreno de *El gorro de Fermin* sarsuela dels Srs. *Pous* y *Cabrero*.

Esperém veure molta concurrencia en dita nit.

NOVETATS

Dilluns passat obtingué un notable plé la Sra. *Ferrer* la funció a son benefici. La obra representada *Catalin Howard* dongué ocasió á la beneficiada pera lluhir sas facultats artísticas, sent secundada ab bastant acert per algus artistas de la companyia

Entre la concurrencia, sentirem estranyarse de no haver pres part en la representació lo reputat actor Sr. *Simó*.

La Sra. *Ferrer* fou obsequiada ab bastants regalos de sos companys de art y admiradors.

Pera demá está anunciat l' estreno de *Herencia de sang* drama original de lo reputat escriptor Sr. *Dalmases Gil* y nostre company de redacció Sr. *Guasch Tombas*. Inuti creyém dir que celebrarem son bon éxit.

Pera dilluns anuncia també lo seu benefici la primera actriu jove Sta. *Sala* ab *La Cabaña de Tom*, noticia que rebán ab gust los *morenos*, per ser una obra de sas predilectas.

Es de creure per las simpatias que te dita actriu, logran una bona entrada.

UN CÒSMICH RETIAT.

CANTAR

Aixis com los aucelllets
se fan l' amor ab cantadas
jo te 'l faria nineta
ab petonets y abressadas.

J. C.

SECCIÓ AMENA

CONTESTACIÓ

A la simpatica senyoreta F. *Marti*.

Senyoreta: He llegit
la seva carta estimada,
y tan y tan la hé mirada
que cregui molt me ha entristit.

Ja veig que cualsevol cosa
V. faria per mi,
senyoreta, li tinch de dí
que val mes se ho deixí córrer.

¿Que li tinch al cor robat?
aixó si qu' es gracios
donchs digui qu' hare 'n tinch dos
y que V. no 'n t' cap.

Com pot ser amí estimarme
com diu V. ab amor,
abenthi robat al cor....
lo que vol es arrifarme.

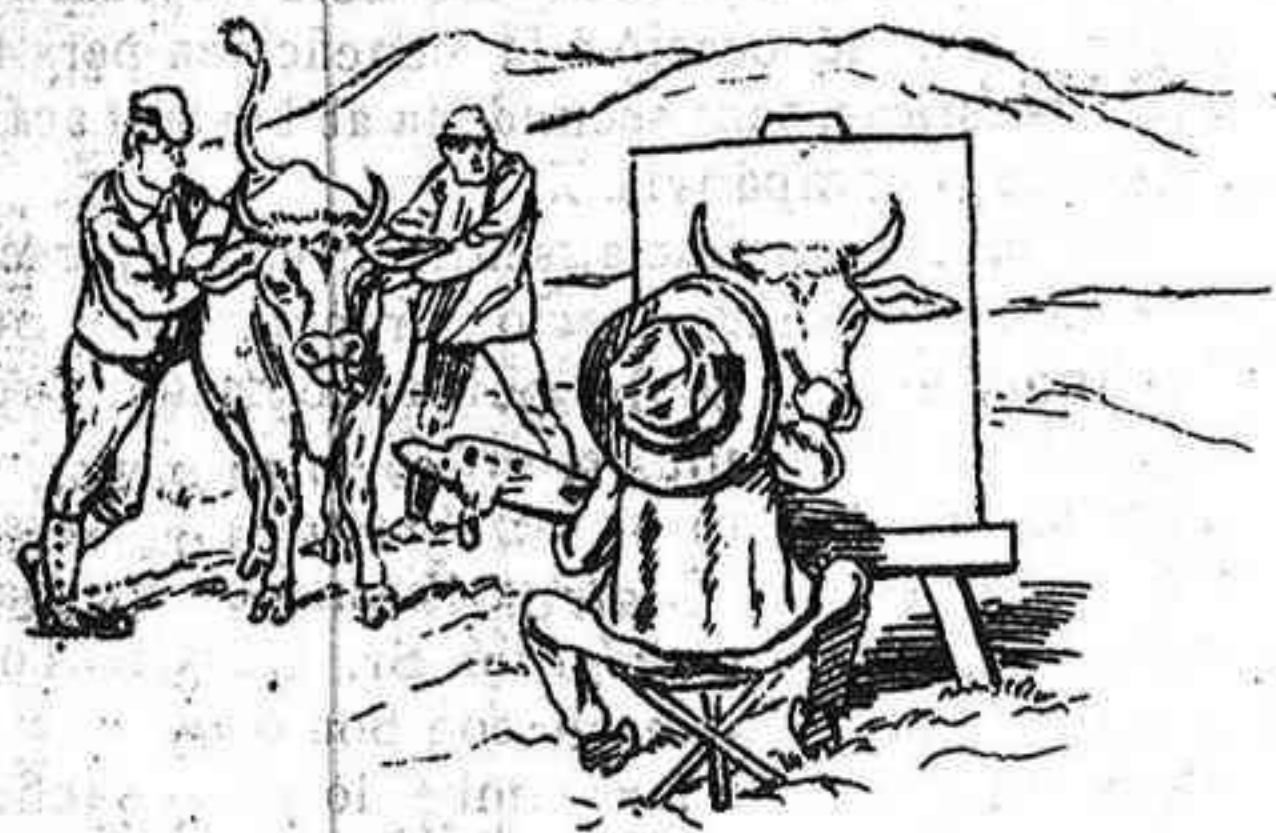
Jo ja veig ben net y clá
qu' es fá la seva sentencia,
á Deu demanhi clemencia
y amí cregui 'm deixi está.

Jo ja comprench al seu mal
y un consell lidonaré,
que creguis que pel seu bé
será cura radical.

¿Al seu amor vol calmar?
res d'el mon li fassi pó,
s' en vaigui dalt d' un vapor
y estiri, de cap al mar.

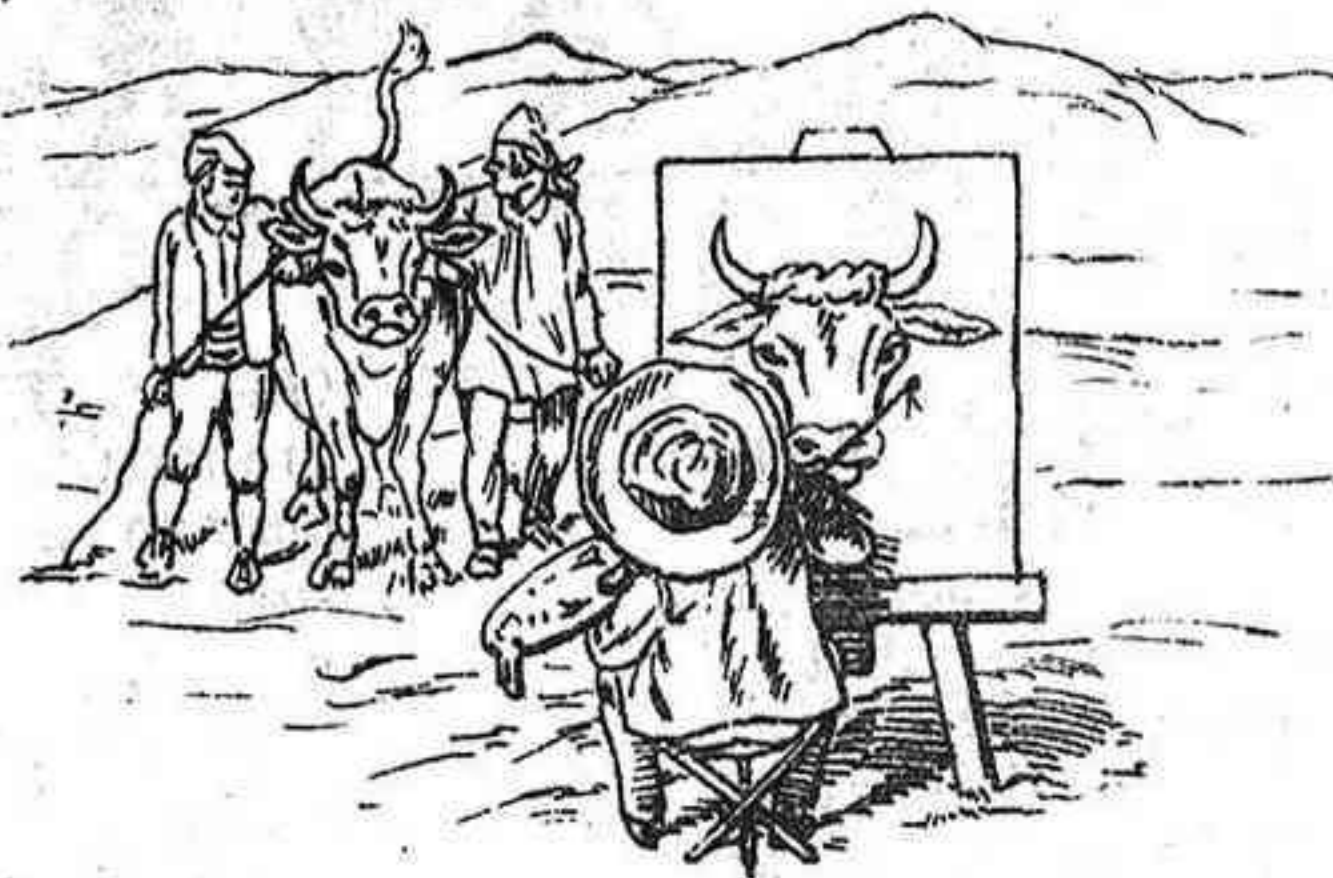
Coco.

1

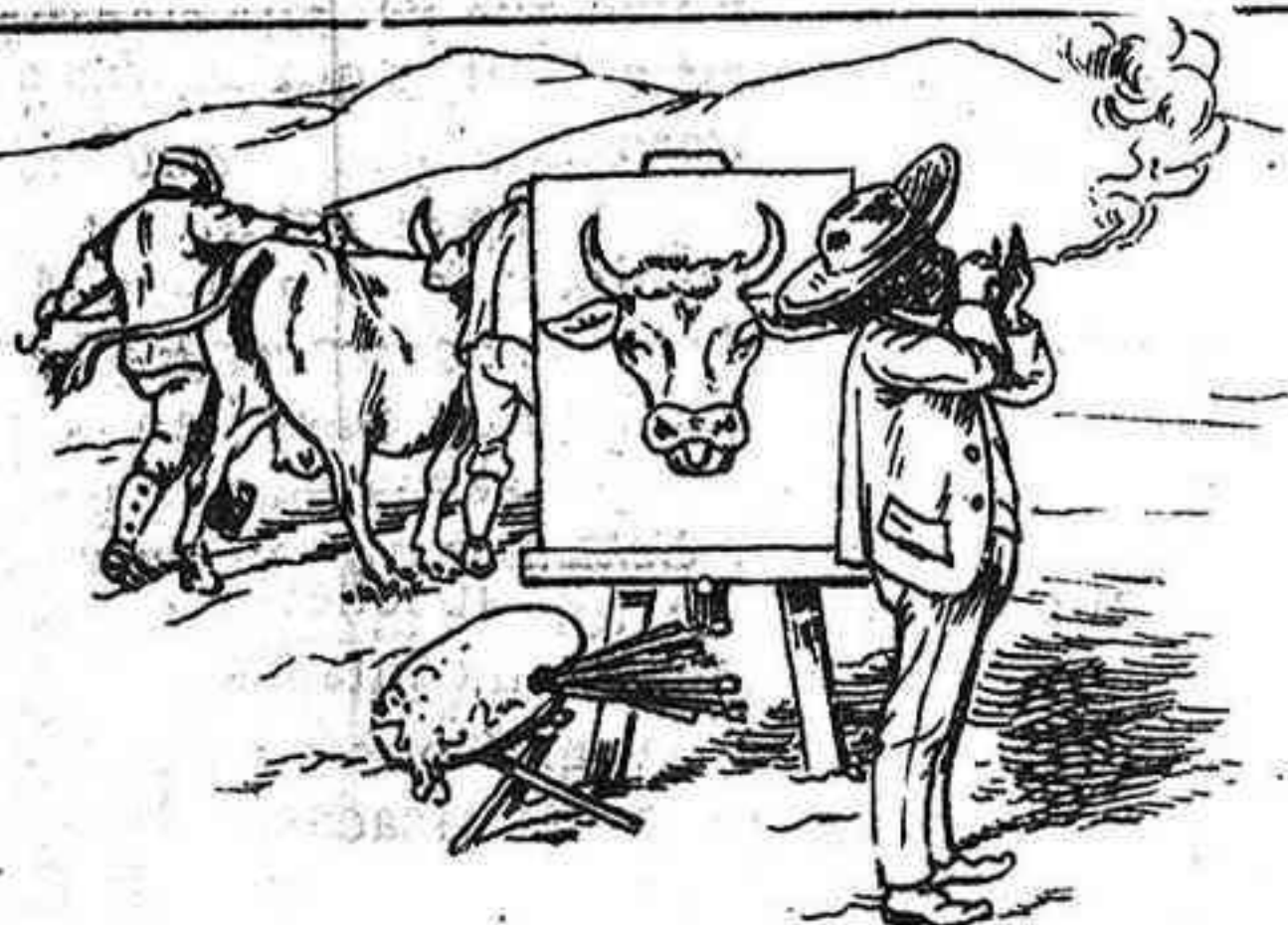
Teniu lo quiet que vull fer un Rambran.

2

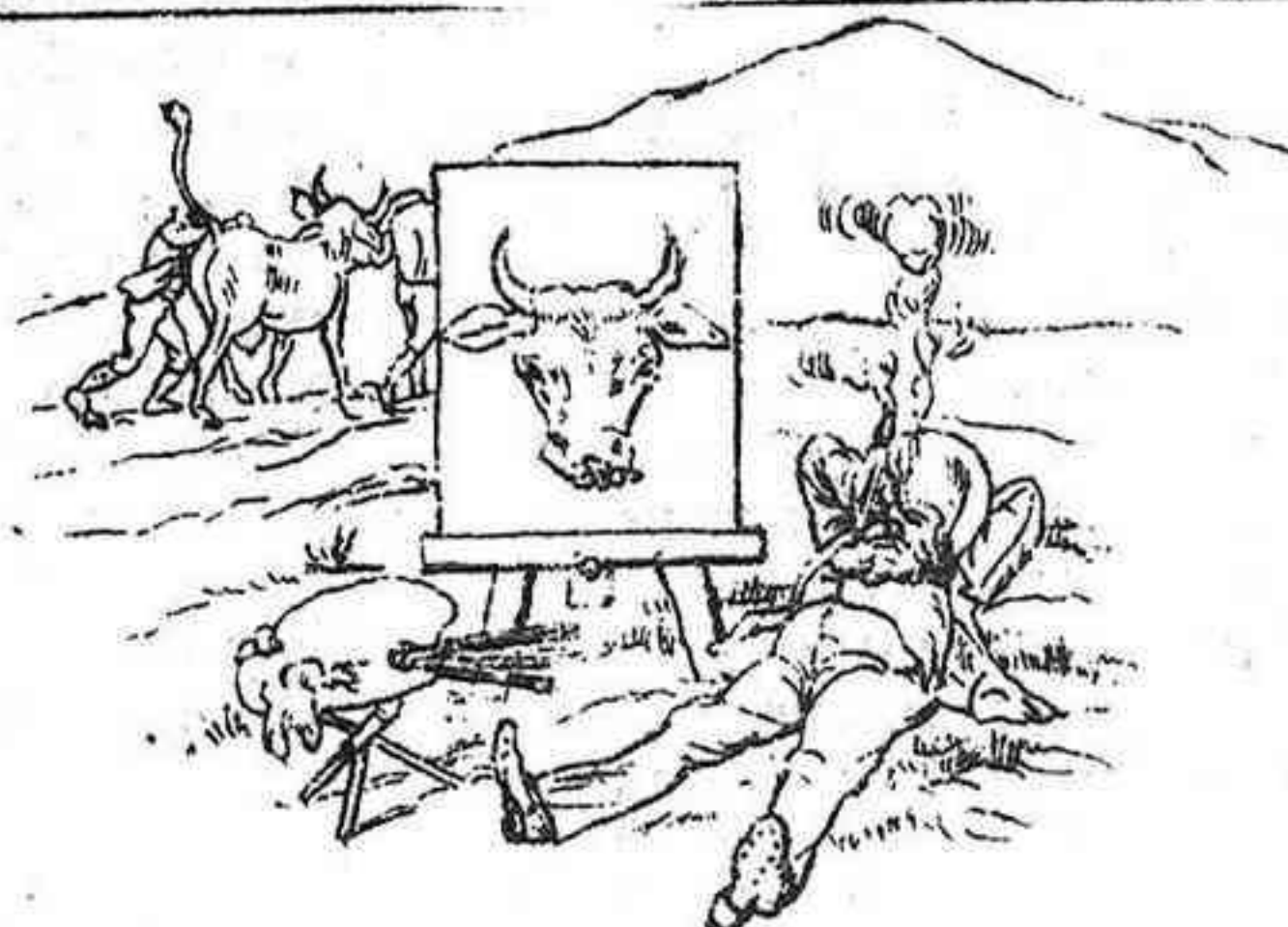
Será la meva obra mestra.

3

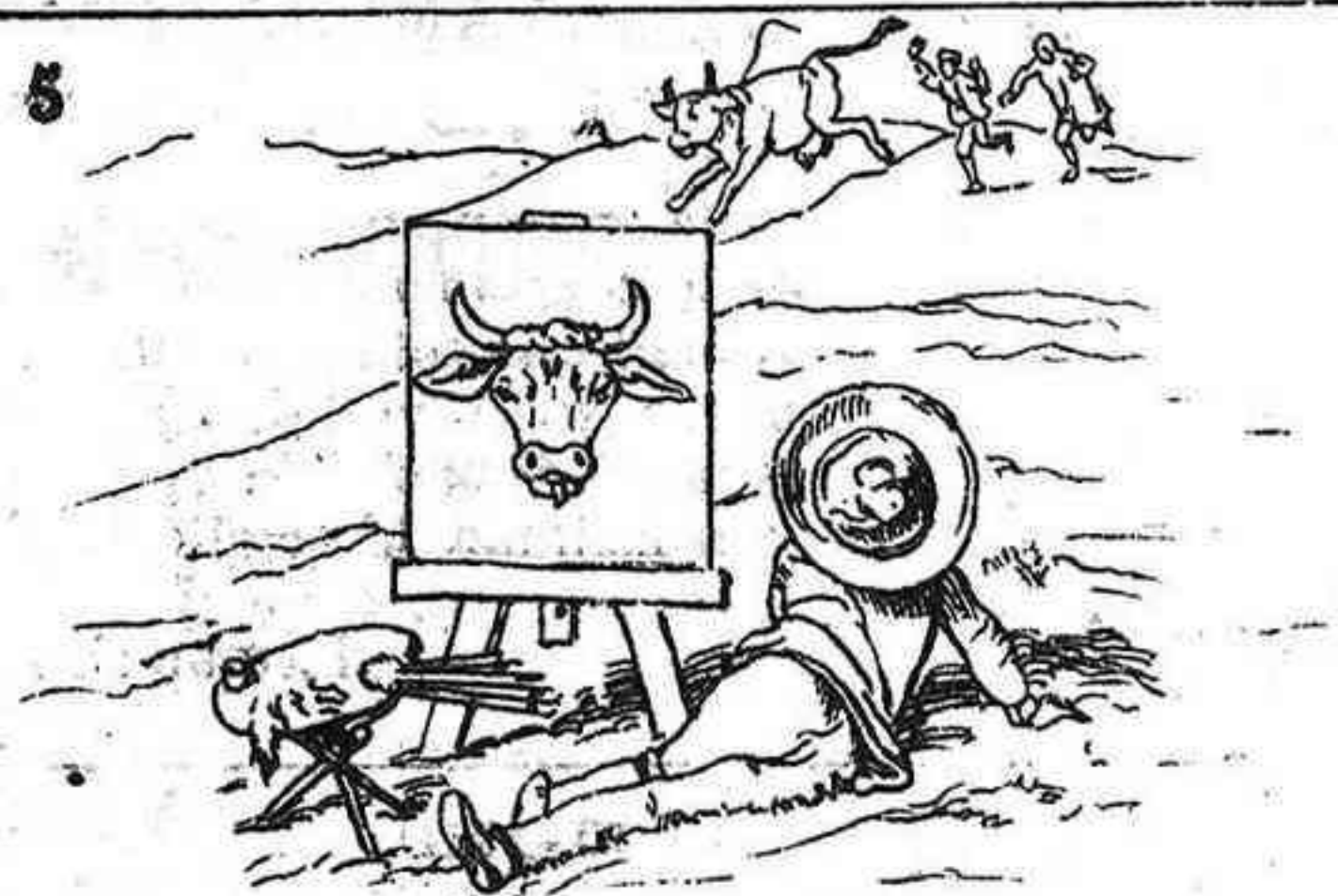
Ja esteu ben llestos per ara.

4

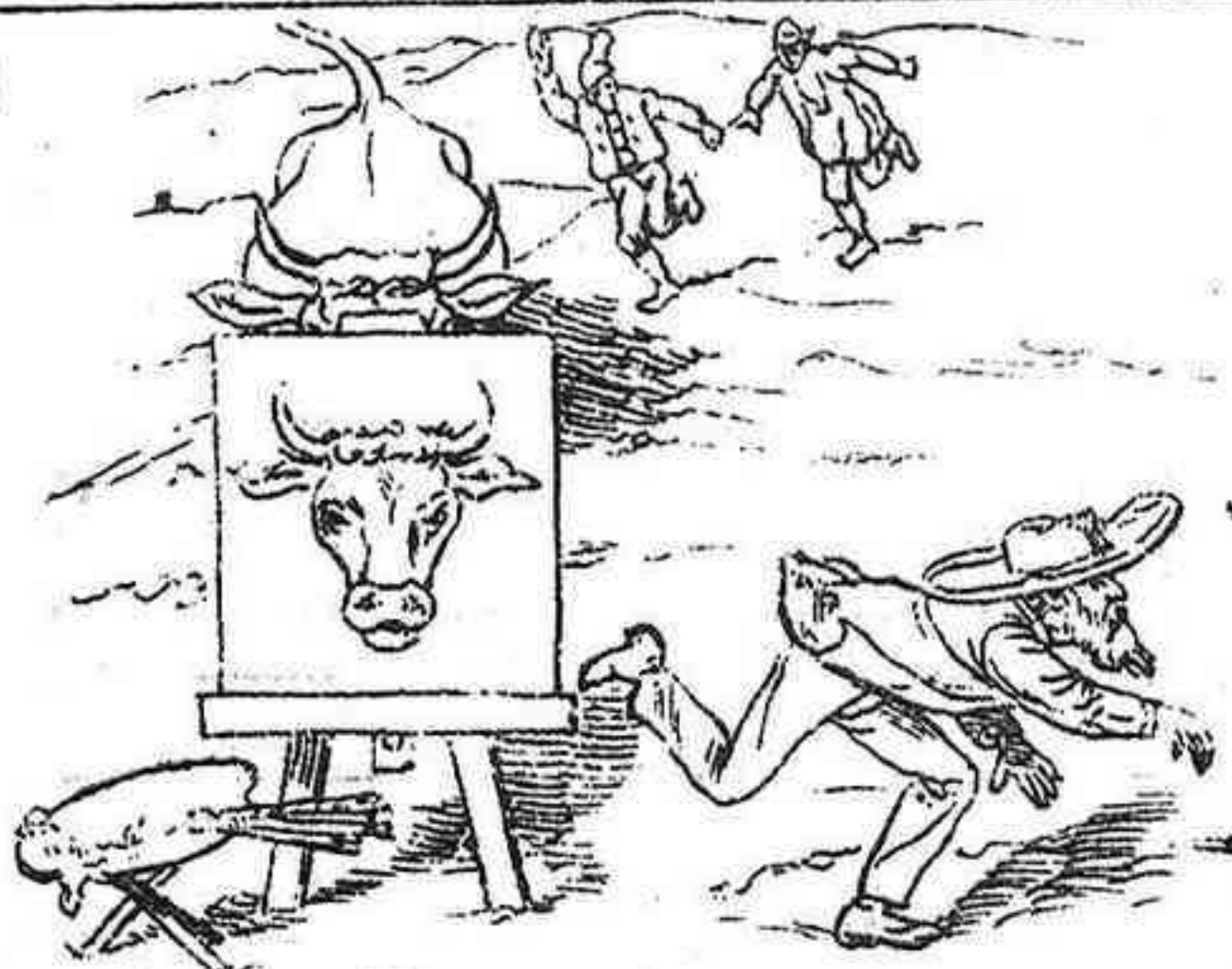
Descansém de la fatiga.

5

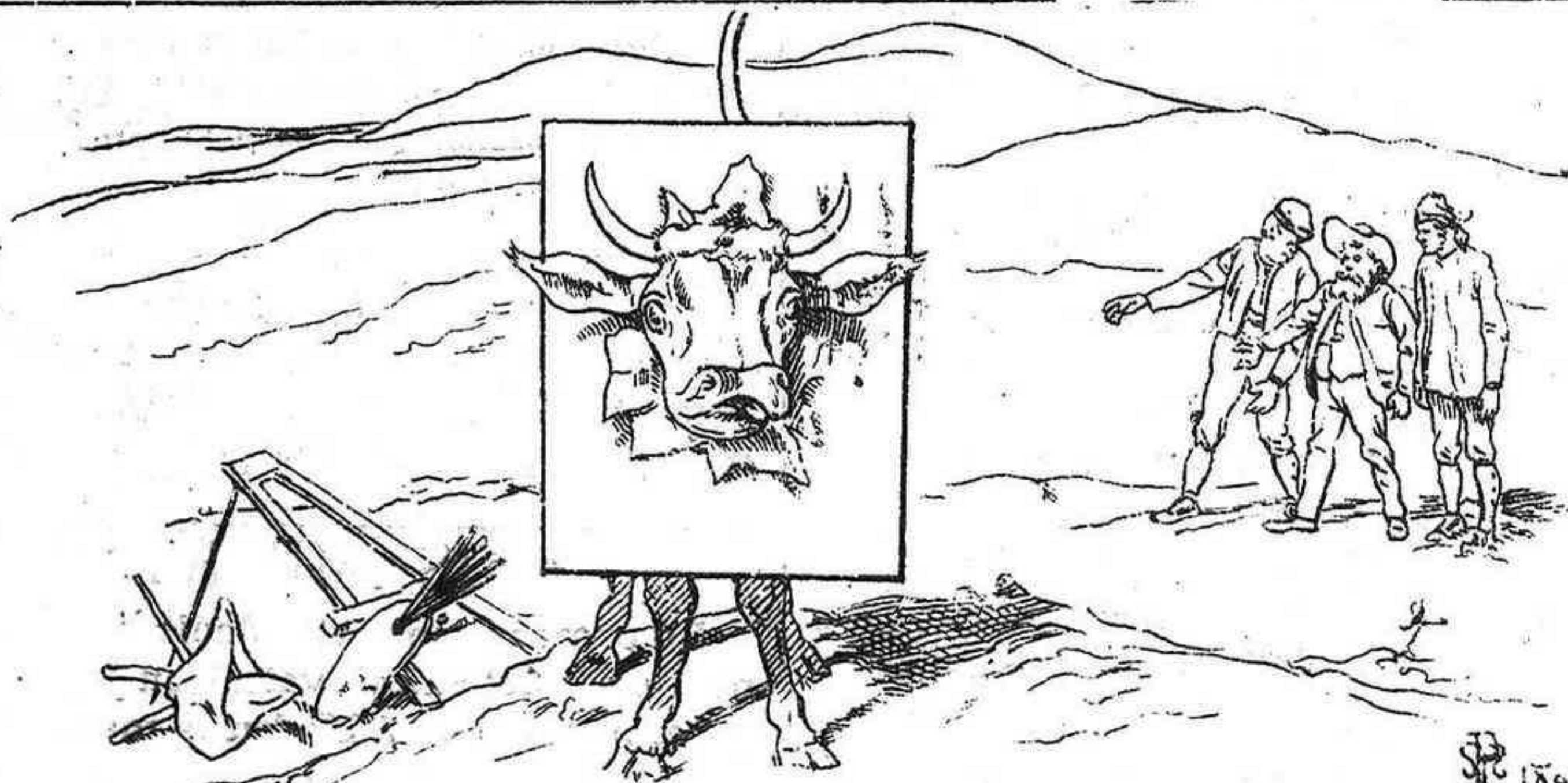
Qu' es alló?... Deu!... que 'ls ha fugit!...

6

Ep!... no juguem!

7

—Eh, quin retrato! Está mes be que 'l vostre.
—Ah... pero no es Rambran.

1893.

AUTOPSIA DE CONCEJALS

Article rimat

PER mes difícil que siga, desitjós d' esverinar los resultats que pot darnos l' ajuntament reformat presidit per *D. Camilo...* (dispensin que deixi apart lo titul *Marqués d' Alella*, qu' *ell* no sol olvidar may, perque com qu' estich renyit ab l' humana vanitat gracias que li dongui 'l don descendint del pare *Adan*) Donchs, com anava dihent ab lo *bisturi* á la má (vull dir l' *acerada* ploma) y á demunt d' un paper blanch, com si 's tractés de *Microbis* ó cadavres putrefachs, un exámen detingut vaig á fer dels concejals. Comenso, y desde un principi ja hi trobo un Senyor *Bertran* que si es aquell del *Os* no crech que treballi may. De un *Monfredi* me 'n adono y sento talment *fredat* puig ab los *frets* que passém no 'ns convenen los jelsats. També trobo en *Roca y Roca*, ¡dugas *rocas!* ¡botavant! perque lo *vaixell* se salvi está 'l port massa *enrocat*. Un *Coll* surt y m' assegura que 'l coll tots hi posarán ¡mes no es coll impermeable! es un coll enmidonat!

Que anirán molt bé 'ls negocis pronostica un tal *Despaix* però crech que si ell despatxa surtirém mal despatxats. Per fer la casa ab *salero* molta *sal* hi abocarán ja qu' entremix d' unas *Matas* hi tenen la *Sal* y *sachs*. No obstant que un home no tinga ni germanas ni gerinans haventi un *nebot* en llista *Tios* serém en pagar. No faltan *Rius* en la *tropa* y *Pons* per pogue 'ls passar, mes aquets de *nyigui nyogui* y 'ls altres de poch *caudal*. Tropesso ab un *Sabater* y aixó mala espina 'm fá qu' allí ahont *sabaters* s' hi fican la *pega* no acaba may. Un *Bofill* me diu que calli puig jura *bonfill* serà pero las malas *Carreras* no á la *Fita* 'ns portarán. *Anton-es* llegeixo aquí, si es *Anton* ja pot pensar sempre que no 's torni un *toni* deixant fer als seus *companys*. També un tal *Robert* hi veig (no 'l de las *cabras* serà) ¡que á serho, ja estavan frescas las *Arcas Municipals!* Qu' encara que un *Passarell* xarrateiji sens parar *desafina* tantas voltas que 'ns arriba á trencá 'l cap. *Cuchillo* en taula parada

es de gran necessitat mes si no *corta ni pinxa* lo pá surt molt mal llescat. ¡*Gualdo!* dimontres de *Gualdo*, tant groch, ¿de qué servirá? si no es per pintar banderas y ferne pagar deu rals? *Massó, Martorell, Cortada, Marin, Canadell, Bonay*, noms que pel que significan es millor deixals en *Blanch*. Pero com que *Tremolèda* algun cop se pot armar resultant los *Marti-ns Martres* de tant *consellers Rafarts*. Haventi un *Gas-só* en la colla que no acaba may lo *gás* y *Schwartz* qu' en *Polvorí* pot tornar la *Casa-Gran*. Qualsevulga dia que se vegi 'l poble *rifat* en posant foch á la metxa al diable tot anirá. Y lliures per si de *trampas* cantarém un *virolay* per mes que 'ns escömuniqui lo insensible *Furnó Abad*. Aquestos son los *pronostichs* que per ara só trobat en la *larva* pestilenta de lo *consistori* actual. Aquell que solta no hi trobi un consell li vull donar: ¡s' atipi de *vi d' Alella* y es fácil que hi veigi *Clar!*

PAU DE LA LAYA

BIBLIOGRAFIA

Lo nostre distingit colaborador D. Joseph Aladern, ha tingut la galanteria de remetrens un llibret titulat: *Cartas Andorranas*, lo qual conté un bon aplech d' aquestas, escrites ab soltura y molt colorido, que 'ns han fet passar un rato deliciós y no duptém que produhirán iguals efectes á tots aquells de nostres lectors que passin la vista per las sevas ratllas.

La obreta se ven al infim preu de dos rals y consta de 64 planas en quart major.

Agrahim l' envio.

Secció Marítima

Ha sortit pera lo pais de las *Sebas* la fragata *Lliga de Catalunya* capitá *C. Arcunda* carregada de romansos vells que tothom sab de memoria.

Encara que ja dobla l' horisó, se li distingeix la *cua* y l' *ám* que penja del *curricán* que surt per un *emburnall* de babor.

'S tem que los armadors no repartirán cap dividendo als accionistas perque 's veu que 'l peix no pica.

ACUDIT

Un home arriba á una fonda, sopa, dorm y hi esmorsa al següent dia.

Després diu á la senyora que no li pot pagar.

—¿Per qué no ho deya ahir?

—¡Per Deu, senyora, contesta 'l home ab molta tranquilat, me sembla que una mala noticia com mes tarda á donarse millor.

JOSEPH CABRÉ

VENDAS

Qualsevol que necessiti carn de bou, sense glosopeda bona y barata, que busqui be las pajesias del Prat del Llobregat que pot ser n' hi puguin endressar algunas carniceras.

AVIS IMPORTANT

Lo próxim número lo dedicarém á honrar la memoria del eximi vate Don Joseph Zorrilla (q. e. p. d.) mort á Madrid la matinada del di lluns próxim passat.

A pesar de lo escullit de las firmas en lo text y dibuixos lo preu serà 'l d' ordinari ó siga el de deu céntims.

Havém rebut lo cartell del certamen que celebrarà lo Cassino Tarrassench, la nit del 12 de Febrer pròxim, en lo qual s' ofereixen dotze premis humorístichs.

Sols s' entregaran los premis als autors dels treballs premiats y en

la hora de la festa.

Tots los treballs deuen enviar-se á la Secretaria del mentat Cassino, carrer de Sant Pere n.º 24, abans del dia 4 de Febrer pròxim.

Lo diumenge passat los joves aficionats de la «Tertulia Serra» de Gracia posaren en escena la xistosa pessa, *Las Carolinas*, original de nostre estimat Director, D. Antón Ferrer y Codina, la qual fou molt ben desempenyada, obtenint aplausos tots los que hi prengueren part.

La excelent companyia de opereta italiana y ball de gran espectacle, nomenada: *Tani*, (primera en son género) qual rebut tindrà lloch en la present setmana en lo teatro Circo Barcelonés, sabem que ha sigut escripturada per mediació de la reputada agencia teatral d'aqueixa ciutat *La Escena*, de qui ne son representants los Srs. Espejo y Nogués.

Sembla que l' actual arcalde que tenim, D. Camilo Fàbra, ha volgut rompre la tradició, ja que fins ara per serho era necessari lo passehir l' apellido doble.

Vejin la mostra:

Rius y Tauler, Coll y Pujol, Maciá y Bonaplata, Porcar y Tió, Martí y Gofau, y hasta per no ser menos que los grans, lo microscòpich Tort y Martorell.

¿Será que ab la entrada del *marquès de Alella*, nom ab que firma tots los documents, comensa una nova forma de administració?

Nada menos que 24 son los aspirants á la comandancia de municipals de Sant Martí de Provencals...

De modo que hi haurán *seguras* vint y tres carbassas.

Ja se 'n pot fer un bon arrós.

Pera qui li agradi.

Demá divendres tindrà lloch en lo teatro de Novetats l' estreno del drama *Herencia de sang* dels nostres amichs Dalmases Gil y Guasch Tombas.

Segons informes despullats de tot favor, la obra val molt la pena de ser vista.

Aixís es que: cap á Novetats falta gent.

Lo dissapte á la nit l' inspector de consums va sorprendre á dins de la Plassa de Toros, un bou penjat y degollat, y lo busto d' un altre que de rés li hauria ja servit l' indult.

No es que hi sapiguém rés pero prou las duas pobres bestias havian fet la carbonada per allí las pampas de la República Argentina.

En aquestos días, buscant be, 'ns sembla que se 'n trobarian d' altres d' escorxadors clandestins.

Potser pel Prat...

La *Lliga de Calalunya* ha repartit una fulla destinada á moralisar lo nostra administració municipal.

¡Malsaguanyats quartes!

¿Fivallers en aquesta hora?

¡Vaja plegué!

Recomaném per *actiu* y.. embustero á lo *reporter* que en Zaragoza té lo *Liberal Navarro*, publicació que veu-la llum, en Pamplona.

Días enrera notificá que foren executats los reos Guerrero y Chinchurreta, quan tothom, menos éll, sab que lo primer sigué indultat.

No content encara ab semblant *gofia*, diu que á causa de son abatiment, tingueren que ser pujats en brassos al patíbul.

D' aquesta feta, es casi segur rebí d' un moment á altre lo nomenclament de corresponsal de Las Batuecas.

Repichs

Aquesta costúm de posar en las esquelas mortuorias alló de: *El duelo se dá por despedido por respeto á la santidad del templo*, 'ns sembla un poch provocativa.

Aixó diu *gráficamente* que los que li despedeixen, no respectan tal santidad.

Y no deixa de ser una ofensa que podria ben be denunciarla la colla de la Fulla.

¡Ojo! qu' ab aquestos no s' hi juga.

En Calatayut ha deixat de publicarse lo *Diario*, que era lo porta-estandart del partit carlista.

Cada día 'm vaig convencent que 'ls tals partidaris del Pretendent son gent formal y de diners.

Ab nosaltres que ho digui lo Sr. Oller, célebre... per los inglesos que va deixar.

Llegim que la sucursal que la societat *La Fulla* té instalada en Madrit, ha enviat un ofici á la empresa del teatro de la Princesa dihentli que si continua representant obras escandalosas la citarà als tribunals per atachs á la moral.

Dita companyia es la de la célebre artista Judic, que en lo pròxim mes de Febrer ha de donar unas quantas funcions en nostre teatro Principal.

Creyém que la noticia transcrita, será 'l millor atractiu pera fer plens.

Telegramas

Madrit, 25.—8 matí.—L' enterro del poeta Quintana fou presidit pel rey.

Id, 25.—9 matí.—L' enterro del poeta Quintana no fou presidit pel rey.

Id, 25.—16 matí.—Hi ha duptes de si l' enterro de Quintana va ser presidit pel rey.

Id, 25.—11 matí.—Casi 's pot assegurar que l' enterro de Quintana no fou presidit pel rey—MONJETAS.

CORRESPONDENCIA

Anirá: J. Selva, Arbós Itram, Félix Bertrán, J. Busquets, A. Rosell, J. C. Fontanillas, J. Miralles, J. Oliveras, J. Montserrat, A. Galcerán Py, F. Carreras, Un que té un jermá forner, M. Alegre, J. Oromí, J. Conangla, P. Colomer.

Algo de: Fray de Vilassar, Guerritita.

A. Punsoda: Lo d' avuy no va; per las reclamacions d' inserció dirigeixis á D. R. Estany.

Karkinyoli: Ja es un verdader carquinyoli la poesia qu' ha enviat.

NOTA.—No 's deu estranyar que tardin á publicarse moltes de las poesias que rebém dels colaboradors porque 'n tenim 37 resmas en cartera.

ALTRE.—En vista de que rebém poesias que de tan dolentas son bonas dedicarém una secció amena dedicada á aquest género... apa, aficionats, comensém ja aquesta setmana la innovació.

Lit. Barcelonesa, Sant Ramón, 5- Barcelona.

SAL DE CARDONA

—Al veurens ab tanta sal
y tanta flamenquería,
ves si algú del mon diría
que tots dos som fills d' Ordal.

COLEGIO UNIVERSAL

— DE —

ENSEÑANZA DE TODOS LOS IDIOMAS EUROPEOS

Calle Ancha, número 59 (Edificio «Niu Guerrer»).

CLASES ESPECIALES DE FRANCÉS, INGLÉS, ALEMAN Y GRIEGO
por el señor RAGAZZONI

IMPORTANTE:

Los que deseen adquirir en condiciones favorables el desarrollo exacto y contestaciones al programa oficial de 1.º y 2.º curso de Lengua Francesa, Italiana, Inglesa y Alemana, pueden dirigirse al citado COLEGIO UNIVERSAL.

LITOGRAFIA BARCELONESA

DE

RIBERA Y ESTANY

—5, SANT RAMÓN, 5.—Barcelona—

En dít establiment se fan á preus reduhidíssims y ab la major promptitut, tota classe de impresos com son targetas, facturas, memorandums, sobres, membrets, etc. etc.
També se trobará un assortit inmens de cromos propis pera anuncis industrials, menús, programás, etc. etc.
Gran especialitat en carnets pera reunions y societats.